

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Cob/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119314249
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6119314249.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v spore žalobcu:

S.B.S. Services s.r.o., so sídlom Buštěhradská 282, Dubí, 272 03 Kladno, Česká republika, IČO: 26 418 509, právne zastúpeného: JUDr. Tomáš Pukaj, advokát so sídlom Hviezdoslavovo námestie 1661, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 42 389 933, proti žalovanému: Keraming a.s., so sídlom Jesenského 3839, Trenčín 911 01, IČO: 31 431 968,

právne zastúpeného: I.. Z. I., bytom XXX XX S. XXX, o zaplatenie

6 720 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cb/130/2019-154 zo dňa 20. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. **Z r u š u j e** uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 22Cb/130/2019-137 zo dňa 08.06.2021, ktorým bola vzájomná žaloba žalovaného, ktorou sa voči žalobcovi domáha zaplatenia 9 087,30 eur alternatívne 8 520,- eur, vylúčená na samostatné konanie, a **v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6 720,06 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 146,66 eur od 31.01.2019 do zaplatenia, zo sumy 2 975,- eur od 03.03.2019 do zaplatenia zo sumy 598,40 eur od 31.03.2019 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

1.2 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol skutkové okolnosti veci, zistené vykonaným dokazovaním: Žalovaný ako objednávateľ a žalobca ako dodávateľ uzavreli dňa 16.07.2018 zmluvu o poskytovaní strážnej služby č. 8-00-18/7 (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu ako dodávateľa vykonať pre žalovaného ako objednávateľa strážnu službu staveniska stavby: „Noví výrobní závod RIM TECH, priemyslová zóna Zlín - východ“ v rozsahu a za podmienok dohodnutých v predmetnej Zmluve. Podľa článku IV. Cena a platobné podmienky Zmluvy bod 4.2 odberateľ zaplatí dodávateľovi za jednu hodinu výkonu strážnej služby uhradiť 110 CZK bez DPH. Podľa článku IV. Cena a platobné podmienky Zmluvy bod 4.3 dodávateľ bude predkladať odberateľovi vyúčtovanie služieb faktúrou ihneď po skončení príslušného kalendárneho mesiaca. Žalobca vystavil žalovanému nasledovné faktúry: faktúru č. 2018568 zo dňa 31.12.2018, splatnú dňa 30.01.2019 na sumu 81 058 CZK, po prepočte 3 146,66 eur;

faktúru č. 2019024 zo dňa 31.01.2019, splatnú dňa 02.03.2019 na sumu 76.267 CZK, po prepočte 2 975 eur; faktúru č. 2019054 zo dňa 28.02.2019, splatnú dňa 30.03.2019

na sumu 15 440 CZK, po prepočte 598,40 eur. Listom zo dňa 29.07.2019 žalovaný žalobcovi oznámil, že mu podľa Zmluvy o poskytovaní strážnej služby č. 8-00-18/7 zo dňa 16.07.2018 vznikol nárok na zmluvnú pokutu vo výške 8 520 eur a na náhradu škody vo výške 9 087,30 eur, keďže v dôsledku porušenia povinností dodávateľa (žalobcu) došlo ku krádeži. Škoda predstavuje náklady na dodávku a montáž nového kábla, chráničky, opravy poškodených el. rozvádzačov, revízne správy staveniskových rozvodov el. energie a revízne správy el. rozvádzačov. Listom zo dňa 29.07.2019 označeným ako „Započítanie pohľadávok jednostranným právny úkonom“ žalovaný žalobcovi k doručeným faktúram v celkovej sume 6 720 eur oznámil, že si v súlade s ustanovením § 580 Občianskeho zákonníka uplatňuje svoje právo na započítanie vzájomných pohľadávok v rozsahu, v akom sa kryjú. E-mailovou správou právny zástupca žalovaného žalobcovi oznámil, že škoda spôsobená krádežou je približne 9 087 eur a túto sumu požaduje žalovaný na základe Zmluvy o poskytovaní strážnej služby č. 8-00-18/7 zo dňa 16.07.2018 nahradiť. Z úradného záznamu Polície ČR, Krajské riaditeľstvo polície Zlínskeho kraja zo dňa 14.01.2019 vyplýva, že p. N. Q. oznámil na linku 158, že na stavbe v priemyselnej zóne vo D. došlo ku krádeži elektrického kábla. Z protokolu o trestnom oznámení podanom na Polícii ČR, Krajska riaditeľstve polície Zlínskeho kraja dňa 14.01.2019 vyplýva, že dňa 13.01.2019 došlo ku krádeži elektrického kábla, kde poškodeným je žalovaný. Zo záznamu o začatí úkonov trestného konania (Záznam o zahájení úkonů trestního řízení) zo dňa 14.01.2019 vyplýva, že Polície ČR, Krajské riaditeľstvo polície Zlínskeho kraja zahájil úkony trestného stíhania vo veci krádeže el. kábla neznámym páchatelom, kde poškodeným bol žalovaný. Zo záznamu o začatí úkonov trestného konania (Záznam o zahájení úkonů trestního řízení) zo dňa 22.02.2019 vyplýva, že Polície ČR, Krajské riaditeľstvo polície Zlínskeho kraja zahájil úkony trestného stíhania vo veci krádeže el. kábla, kde páchatelom mohol byť I. F., čím došlo k poškodeniu žalovaného. Z úradného záznamu Polície ČR, Krajské riaditeľstvo polície Zlínskeho kraja zo dňa 22.01.2019 vyplýva, že p. H. Q. vykonával dňa 13.01.2019 nočnú službu pri strážení objektu žalovaného. Na druhý deň po službe sa dozvedel o krádeži elektrického kábla. Z úradného záznamu Polície ČR, Krajské riaditeľstvo polície Zlínskeho kraja zo dňa 28.01.2019 vyplýva, že p. C. Y. pracoval v strážnej službe pre žalobcu do 14.01.2019 ako strážca. Ako jediný mával len denné služby od 06,00 hod. do 18,00 hod. Po krádeži elektrického kábla bol prepustený.

1.3 Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 269 ods. 2, § 369 ods. 1, 2, § 358 Obchodného zákonníka, § 150 ods. 1, § 151 CSP a konštatoval, že predmetom sporu je žaloba o zaplatenie sumy 6 720 eur s príslušenstvom. Ide o spor obchodnoprávny, pretože obe sporové strany sú podnikateľmi a žalobou uplatnený nárok sa týka podnikateľskej činnosti sporových strán. Medzi stranami nebola sporná existencia záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý vznikol na základe Zmluvy o poskytovaní strážnej služby

č. 8-00-18/7 zo dňa 16.07.2018 uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalobca sa v predmetnom spore voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 6 720 eur s príslušenstvom z dôvodu neuhradenia ním vystavených splatných faktúr. Nebolo sporné, že faktúry boli vystavené žalobcom na sumu dohodnutú medzi sporovými stranami, nebolo sporné, že žalovaný predmetné faktúry ku dňu rozhodnutia súdu žalobcovi neuhradil. Spornou medzi stranami bola otázka, či žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému zanikol započítaním tak, ako tvrdil žalovaný. Žalovaný si v predmetnom spore v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že svoju pohľadávku voči žalobcovi v sume 9 087,30 eur započítal s pohľadávkou žalobcu v sume 6 720,06 eur. Na pojednávaní konanom dňa 16.09.2020 spresnil, že tým podal vzájomnú žalobu voči žalobcovi, ktorou sa voči žalobcovi domáha zaplatenia sumy 9 087,30 eur alternatívne sumy 8 520 eur. Prejav žalovaného

v odpore proti platobnému rozkazu, ktorým si proti žalobcovi uplatnil svoju pohľadávku na započítanie, pri ktorom navrhol, aby mu bolo prisúdené viac, než uplatnil žalobca, bol i s ohľadom na prejav právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní, posúdený v zmysle § 147 ods. 2 CSP ako vzájomná žaloba. Uznesením Okresného súdu Trenčín

č. k. 22Cb/130/2019-137 zo dňa 08.06.2021 bola v zmysle § 147 ods. 4 CSP a v súlade

Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku vzájomná žaloba žalovaného, ktorou sa voči žalobcovi domáha zaplatenia sumy 9 087,30 eur alternatívne sumy 8 520 eur vylúčená na samostatné konanie a to vzhľadom na rozsah dokazovania a absenciu riadnych skutkových tvrdení. Žalovaný bližšie skutkové tvrdenia týkajúce sa vzájomnej žaloby, než tvrdenia uvádzané v odpore proti platobnému rozkazu a tvrdenia v rámci vyjadrení k žalobe na pojednávaní, neuviedol. Je pri tom potrebné poukázať na ustanovenie § 147 ods. 3 CSP, podľa ktorého sa na vzájomnú žalobcu primerane použijú ustanovenia o žalobe. V rámci procesnej obrany žalovaný spochybnil tvrdenie žalobcu o tom, že žalobca si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy splnil riadne a včas, čím žalovanému mala vzniknúť škoda a nárok

na zaplataenie zmluvnej pokuty, bližšie však žalovaný nešpecifikoval, k akému konkrétnemu porušeniu povinnosti malo zo strany žalobcu dôjsť, v čom presne mala spočívať príčinná súvislosť medzi porušením tohto tvrdeného porušenía povinnosti a vznikom škody. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že skutkové tvrdenia však nie je možné nahradiť vykonaním dôkazov. Dôkazy, resp. závery z vykonaného dokazovania, len majú skutkové tvrdenia sporových strán potvrdiť či vyvrátiť. Na preukázanie vzájomnou žalobou uplatneného nároku navrhol žalovaný vykonať dokazovanie výsluchom svedkov p. H. Q. a p. C. Y.. Dôkazný návrh na vypočutie týchto svedkov, občanov Českej republiky, bol zo strany žalovaného prednesený až po lehote stanovenej v zmysle § 167 ods. 4 CSP. Z priebehu konania bolo zrejmé, že dokazovanie na prejednanie žalovaným uplatneného nároku vzájomnou žalobou, si bude vyžadovať priestor presahujúci rozsah prebiehajúceho konania, preto po vylúčení vzájomnej žaloby na samostatné konanie, súd dôkaz výsluchom

p. H. Q. a p. C. Y. nevykonali. Vylúčením vzájomnej žaloby na samostatné konanie v súlade s § 147 ods. 4 CSP boli zachované práva žalovaného na riadne prejednanie sporu, ktorý bude v súlade s Rozvrhom práce tunajšieho súdu pre rok 2021 vedený u toho istého zákonného sudcu, ktorý vec na samostatné konanie vylúčil. Žalovaný síce žalobou uplatnený nárok popiera, keď spochybnil skutkové tvrdenie žalobcu o riadnom

a včasnom plnení zo zmluvy, súčasne však uvádza, že si voči žalobou uplatnenej pohľadávke započítal ním tvrdenú pohľadávku voči žalobcovi. V prípade, že žalovaný vznesie námietku započítania, resp. ak tvrdí, že pohľadávka žalobcu zanikla započítaním, ako tomu bolo

v danom prípade, tak sa má za to, že žalovaný považuje žalovanú pohľadávku za existujúcu, teda za spôsobilú, aby voči nej bolo započítané. Skutočnosť, že žalovaný učinil započítací prejav bola preukázaná i listinným dôkazom predloženým žalovaným a to listom zo dňa 29.07.2019 označeným ako „Započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom“. Žalobca v predmetnom spore preukázal existenciu a dôvodnosť žalobou uplatneného nároku

a to ako v časti istiny, tak i v časti úrokov z omeškania, keď bolo preukázané, že žalovaný je s plnením svojho záväzku voči žalobcovi v omeškani. Súd preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. V súlade s ustanovením § 369c Obchodného zákonníka súd priznal žalobcovi i právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, v ktorom namietal odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/ a f/ CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že vylúčením vzájomnej žaloby na samostatné konanie uznesením súdu zo dňa 08.06.2021 neboli zachované práva žalovaného na riadne prejednanie sporu. Spornou medzi stranami bola aj otázka oprávnenosti fakturácie, keďže žalobca svoju povinnosť zo zmluvy nesplnil riadne

a včas. Žalovaný tieto skutočnosti neuviedol oneskorene, keďže ich uviedol po vylúčení vzájomnej žaloby ako procesný úkon obrany, do skončenia dokazovania. Nárok žalobcu spochybnil. Žalovaný svoje tvrdenia preukázal dôkazmi, ktoré súd nevykonali (úradný záznam polície ČR) a navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedkov Q. a Y.. Podľa zmluvy mal napríklad žalobca vykonávať nepravidelné obchádzky v časovom intervale najmenej 1 hodinu v interiéri stanoviska, ale podľa vyjadrenia bývalých zamestnancov žalobcu v predložených úradných záznamov, mali zo strany nadriadených príkaz vykonávať obchádzky v dvojhodinových intervaloch. Faktúry, ktorých zaplataenia sa žalobca domáha, boli tak vystavené neoprávnené. Okresný súd pri rozhodovaní postupoval v rozpore s princípmi spravodlivosti, uplatnil prílišný formalizmus, čím porušil zásady civilného sporového konania. Dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí vychádzajú z nesprávnych skutkových zistení. Rozsudok súdu prvej inštancie je i zmätočný a nepreskúmateľný, pretože súd sa bez bližšieho zdôvodnenia nevysporiadal s procesnou obranou žalovaného a s dôvodmi, o ktoré oprel svoj odpor.

3. Žalobca sa k odvolaniu písomne vyjadril podaním zo dňa 17.12.2021 tak, že odvolanie je nesprávne, účelové, bez akéhokolvek vecného odôvodnenia a dôkazov. Napadnutému rozsudku nechýbajú žiadne kvantitatívne a kvalitatívne náležitosti, ktoré by spôsobovali jeho nezákonnosť alebo nesprávnosť. Rozporné je tvrdenie žalovaného, na ktoré poukázal aj súd,

a to, že žalovaný síce žalobou uplatnený nárok popiera, keď spochybňuje skutkové tvrdenia žalobcu, súčasne však uvádza, že si voči žalobou uplatnenej pohľadávke započítal ním tvrdenú pohľadávku voči žalobcovi. Z logiky veci vyplýva, že ak niečo popiera, na druhej strane nemôže započítat popretú pohľadávku. Z tohto prednesu žalovaného vyplýva zmätočnosť. Žalovaný v podanom odvolaní

argumentuje len tým, že súd nerozhodol o ním podanej vzájomnej žalobe v tomto konaní. V tomto smere poukázal na bod 43 odôvodnenia rozsudku. K žiadnemu porušeniu práv žalovaného zo strany súdu nedošlo, po vylúčení vzájomnej žalobe bude o nej vedené riadne súdne konanie a teda budú zachované všetky jeho práva. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

5. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

6. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného nariaďovať pojednávanie.

7. Žalovaný vo svojom odvolaní deklaroval odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 v spojení s § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/ a f/ CSP. Žalovaný v odvolaní tiež namietal, že uznesením súdu prvej inštancie č.k. 22Cb/130/2019-137 zo dňa 08.06.2021 došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 2 v spojení s § 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

8. Odvolací súd konštatuje, že osobitným dôvodom na zrušenie rozhodnutia vo veci samej odvolacím súdom (§ 389 ods. 2 CSP) je úspešné uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 2 CSP. Ide o situáciu, ak rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo vydanie právoplatného uznesenia procesnej povahy, ktoré je postihnuté niektorou z vád podľa § 365 ods. 1 CSP. Základným zákonným predpokladom pre zrušenie rozhodnutia vo veci samej v takejto situácii je existencia vecnej súvislosti medzi napadnutým rozhodnutím vo veci samej a právoplatným uznesením, o ktorom odvolateľ tvrdí, že je postihnuté niektorou z odvolacích vád; táto vada uznesenia musí mať zároveň vplyv na vecnú správnosť meritórneho rozhodnutia.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Žalobca sa podanou žalobou domáha voči žalovanému zaplata istiny 6 720,06 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o poskytovaní strážnej služby č. 8-00-18/7 zo dňa 16.07.2018, uzavretej stranami. Predmetom zmluvy, ktorej bol záväzok žalobcu ako dodávateľa vykonať pre žalovaného ako objednávateľa strážnu službu staveniska stavby: „Noví výrobní závod RIM TECH, priemyslová zóna Zlín - východ“ v rozsahu a za podmienok dohodnutých v zmluve. Žalobca sa podľa Zmluvy zaviazal vykonávať strážnu službu v stanovenom rozsahu a v zmysle bodu 4.2 zmluvy sa žalovaný ako odberateľ zaviazal žalobcovi ako dodávateľovi za jednu hodinu výkonu strážnej služby uhradiť 110 CZK bez DPH, pričom žalobca sa zaviazal odberateľovi doručiť vyúčtovanie poskytnutých služieb faktúrou ihneď po skončení príslušného kalendárneho mesiaca. Žalobca na základe zmluvy vystavil žalovanému za poskytnutie svojich služieb faktúry v celkovej hodnote 6 720,06 eur, ktoré žalovaný žalobcovi do podania žaloby neuhradil.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že v odpore proti platobnému rozkazu vydanému vo veci dňa 16.07.2019, ktorým bolo v celom rozsahu vyhovené žalobe, žalovaný uviedol, že žalobca si nesplnil svoj záväzok zo zmluvy riadne a včas, čím spôsobil žalovanému škodu. Žalobca sa domáhal zaplata sumy vo výške 6 720,06 eur, ktorá zanikla započítaním oproti nároku žalovaného voči žalobcovi z titulu nároku na náhradu škody v celkovej výške 9 087,30 eur. Vzhľadom na to považuje žalovaný žalobcom podanú žalobu za neoprávnenú a nedôvodnú a žiadal, aby súd v následnom konaní návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol. K odporu pripojil oznámenie o vzniku škody, list zo dňa 29.07.2019: Vznik nároku na zmluvnú pokutu a náhradu škody,

započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 29.07.2019. Dňa 12.03.2020 žalovaný predložil súdu prvej inštancie listiny polície ČR, ktorými podľa sprievodného listu mienil preukázať svoje tvrdenia o vzniknutej škode, uvádzané v odpore, a ktorými zároveň preukazuje, že ku škode došlo v dôsledku porušenia povinností zo strany žalobcu. Na pojednávaní 03.08.2020, ktoré bolo odročené bez meritórneho prejednávania veci, predložil ďalšie úradné záznamy polície ČR. Na prvom meritórnom pojednávaní súdu dňa 16.09.2020 podľa zápisnice právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobcom uplatnený nárok spochybňuje čo do výšky ako aj do dôvodu, z dôvodu, že žalobca riadne neposkytoval služby podľa zmluvy a to od 09.07.2018 do 07.02.2019. Žalovaný si v tomto konaní uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu vo výške, ktorá v celom rozsahu kryje žalobcom uplatnený nárok, vznik ako aj nárok na uplatnenú pokutu je založený v spise, list č. Mik/116/ z 29.07.2019. Dal do pozornosti, že po krádeži, ktorá bola začiatkom sporu medzi stranami, boli zamestnanci žalovaného prepustení z dôvodu nie riadneho poskytovania strážnych služieb, čo je doložené dokumentami na pojednávaní 03.08.2020. Navrhol vypočuť i svedkov, bývalých zamestnancov žalobcu, p. Q. a Y.. Nárok žalobcu na zaplatenie sumy za poskytnutie strážnych služieb je sporný, zanikol započítaním voči pohľadávke žalovaného na zmluvnú pokutu, ktorú si v tomto konaní žalovaný uplatnil. Podľa zápisnice súd prvej inštancie v rámci predbežného právneho posúdenia veci uviedol, že žalovaný počas pojednávania učinil prejav, ktorým si od žalobcu uplatnil sumu 9087,30 eur, ktorý prejav je považovaný podľa § 147 ods. 2 CSP za vzájomnú žalobu. Na to, aby procesná obrana žalovaného, ktorá sa týka započítania o pohľadávky proti pohľadávke žalobcu, znamenala úspech v spore, musí žalovaný preukázať existenciu pohľadávky, ktorá musí reálne existovať, musí byť spôsobilá na započítanie, čo okrem iného znamená, že musí byť nesporná. V prípade pohľadávky titulom náhrady škody je potrebné preukázať, že sú kumulatívne naplnené všetky predpoklady zodpovednosti za škodu. Súd podľa § 181 ods. 2 CSP určil rozsah dokazovania, s tým, že predbežne bude v konaní vykonané dokazovanie oboznámením sa s obsahom do spisu predložených listinných dôkazov a výsluchom svedkov pána H. Q. a pána C. Y. s poukazom na vzájomnú žalobu uplatnenú žalovaným. Zástupca žalobcu namietal, že žalovaným uplatnený nárok na pojednávaní voči žalobcovi nespĺňa náležitosti vzájomnej žaloby, žalovaný mal počas konania možnosť uplatniť si voči žalobcovi tento nárok skôr. Nepovažoval - vzhľadom na zachovanie zásady hospodárnosti konania - za potrebné vypočuť svedkov navrhnutých žalovaným, resp. vykonávať dokazovanie na preukázanie žalovaným uplatneného nároku na náhradu škody voči žalobcovi. Poukázal na zachovanie sudcovskej koncentrácie konania, keď žalovaný mal možnosť navrhnuť uvedené dôkazy skôr. Dokazovanie vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody presahuje rozsah tohto konania. Zástupca žalovaného uviedol, že v nadväznosti na vyjadrenie žalobcu ohľadom náhrady škody, si žalovaný alternatívne v tomto konaní uplatnil touto žalobou nárok na zaplatenie sumy 8.520,- eur titulom uplatnenej zmluvnej pokuty listom zo dňa 29.07.2019, zároveň spochybňuje a neuznáva nárok žalobcu za poskytnuté služby,

z dôvodu, že tieto služby neboli riadne a včas poskytnuté podľa zmluvy. Vypočutím svedkov, ktoré navrhol žalovaný sa preukáže, že strážne služby neboli riadne a včas poskytnuté podľa zmluvy. Súd prvej inštancie následne, po vykonaní listinných dôkazov, uznesením odročil pojednávanie na 14.10.2020 za účelom doplnenia dokazovania s tým, že predvolá svedkov pána H. Q. a pána C. Y.. Pojednávanie nariadené na 14.10.2020 muselo byť zrušené z dôvodu opatrení súvisiacich s ochorením COVID 19, obdobne ako ďalší nariadený termín pojednávania 26.04.2020. Následne uznesením č.k. 22Cb/130/2019-137 zo dňa 08.06.2021 súd prvej inštancie vzájomnú žalobu žalovaného, ktorou sa voči žalobcovi domáha zaplatenia 9 087,30 eur, alternatívne 8 520,- eur, vylúčil na samostatné konanie podľa § 147 ods. 4 CSP. Na pojednávaní dňa 20.09.2021 súd prvej inštancie oznámil stranám, že vzhľadom na to, že došlo k vylúčeniu vzájomnej žaloby žalovaného na samostatné konanie, nevykoná výsluch svedkov Q. a Y.. Zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný zbral na vedomie vylúčenie vzájomnej žaloby na samostatné konanie, avšak nesúhlasí so skutkovými tvrdeniami zapísanými na poslednom pojednávaní dňa 16.09.2020, že medzi účastníkmi sú nesporné faktúry žalobcu a to z dôvodu, že na predchádzajúcom pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobca si nevykonával strážne služby riadne a včas, čo preukázal dôkazom - zápisom PZ ČR bývalým zamestnancom pánom Q.

a Y.. Je sporné vystavenie tých faktúr, keďže boli vystavené neoprávnene, čo v danom čase žalovaný nemohol vedieť. A ani v zmysle zákona nemôže žalobca fakturovať nevykonané práce a služby. Z uvedeného dôvodu žalovaný opätovne namieta, že jeho tvrdenia sa netýkajú iba nároku na zmluvnú pokutu a náhradu škody, ale aj nároku, ktorý je predmetom tohto konania. Súd prvej inštancie dňa 21.09.2021 vyhlásil rozsudok, proti ktorému žalovaný podal odvolanie.

12. Podľa § 147 ods. 1 CSP žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

13. Podľa § 147 ods. 2 CSP vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

14. Podľa § 147 ods. 4 CSP vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

15. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

16. Podľa § 166 ods. 2 CSP, ak sa v žalobe uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd konania spojil, súd môže niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

17. V súdnej veci sa žalobca od žalovaného domáha plnenia v sume istiny 6 720,06 eur s príslušenstvom. Žalovaný v odpore žiadal žalobu zamietnuť s tým, že nárok žalobcu zanikol jednostranným započítaním oproti nároku žalovaného voči žalobcovi na náhradu škody v celkovej výške 9 087,30 eur, a preto žiadal, aby súd v následnom konaní návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol. Na pojednávaní dňa 16.09.2020 podľa zápisnice právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobcom uplatnený nárok sponchybňuje čo do výšky ako aj do dôvodu a uplatňuje si tiež alternatívne nárok na zmluvnú pokutu vo výške 8.520,- eur.

18. V konaní, v ktorom si uplatňuje svoje práva, resp. nároky žalobca voči žalovanému, si môže zároveň uplatniť aj žalovaný svoje práva, ktoré má voči žalobcovi, a to buď formou kompenzačnej námietky alebo vzájomnej žaloby.

19. Podľa právnej teórie: doc. JUDr. Marek Števíček, PhD., doc. JUDr. Svetlana Ficová, CSc., JUDr. Jana Baricová, JUDr. Soňa Mesiarkinová, JUDr. Jana Bajánková, JUDr. Marek Tomašovič, PhD. a kolektív: Civilný sporový poriadok, Komentár, C.H.Beck, 2016, str.547-555, právo žalobcu a vzájomnou žalobou uplatnené právo žalovaného nemusia byť rovnakého druhu. Pokiaľ však medzi stranami ide o vzájomné pohľadávky na plnenie rovnakého druhu (typicky peňažné plnenie), z povahy vzájomnej žaloby vyplýva, že žalovaný pôvodne žalobou uplatnenú pohľadávku žalobcu popiera. Inak by bol jeho procesný úkon z hľadiska obsahu de iure kompenzačnou námietkou, ktorou dochádza podľa hmotného práva k zániku záväzku a povahu vzájomnej žaloby má iba prevyšujúci nárok žalovaného, ak je jeho pohľadávka uplatnená vo väčšom rozsahu ako pohľadávka žalobcu.

20. Žalovaný je teda oprávnený uplatniť v prebiehajúcim spore svoj vlastný kompenzabilný nárok voči žalobcovi. Ide o pohľadávku, ktorú možno jednostranne započítať proti žalobou uplatnenej pohľadávke podľa predpisov hmotného práva, teda v zmysle

§ 580 a 581 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbq>> alebo § 358 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzheyv6njrgmxhaylsmftxeylfguztkoa>> až 363 OBZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzheyv6njrgmxhaylsmftxeylfguztmmy>>. Započítanie pohľadávok je jedným zo zákonných spôsobov zániku záväzku a z povahy veci vyplýva, že osoba uskutočňujúca započítací úkon nepopiera pohľadávku, proti ktorej započítanie smeruje. To má zásadný význam aj pre posúdenie prípadného podania žalovaného v sporovom konaní. Ak žalovaný žalobou uplatnený nárok popiera, nemožno procesný úkon, ktorým sa v prebiehajúcim konaní domáha plnenia od žalobcu, považovať za kompenzačnú námietku podľa § 147 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylfguytiny>> ods. 2 CSP. V takom prípade ide vždy o vzájomnú žalobu, a to aj pokiaľ je žalovaným uplatňovaná nižšia pohľadávka než je žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu. Pokiaľ žalovaný, ktorý inak nárok žalobcu nepopiera, vznesie v sporovom konaní kompenzačnú námietku, súd ju posúdi podľa predpisov hmotného práva.

21. Uvedenú námietku započítania v súdnom spore podľa § 147 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylfguytiny>> ods. 2 CSP je však potrebné odlíšiť od situácie, keď k započítaniu pohľadávok jednostranným úkonom alebo dohodou došlo mimo súdneho konania - ako je tomu i v súdnej veci. V takom prípade sa žalovaný bráni argumentom zániku záväzku v dôsledku započítania, ku ktorému mohlo platne dôjsť pred podaním žaloby. Túto

skutočnosť musí osobitne preukázať, čo však v konečnom dôsledku vedie k rovnakým procesným dôsledkom ako pri kompenzačnej námietke v konaní. Možno teda hovoriť o kompenzačnej námietke v širšom zmysle.

22. Z procesného hľadiska platí, že námietka započítania zo strany žalovaného nie je vzájomnou žalobou, pokiaľ je takýmto spôsobom uplatňovaná nižšia alebo rovnaká pohľadávka, ako je pohľadávka žalobcu. Za daných okolností je započítací úkon žalovaného považovaný iba za prostriedok procesnej obrany žalovaného.

23. Za predpokladu, že úkon žalovaného spĺňa vyššie uvedené kritériá započítania pohľadávky v konaní, avšak ním uplatnená pohľadávka prevyšuje pohľadávku žalobcu, ide o vzájomnú žalobu v zmysle § 147 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylgyfuytiny>> ods. 2 CSP. Z procesného hľadiska je za vzájomnú žalobu považované iba uplatnenie pohľadávky žalovaného v prevyšujúcej časti. Vo zvyšku, teda do úrovne žalobcovej pohľadávky, ide naďalej iba o prostriedok procesnej obrany. Vzájomná žaloba na základe kompenzačnej námietky musí spĺňať náležitosti žaloby (§ 132 a nasl. v nadväznosti na § 147 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylgyfuytiny>> ods. 3 CSP). Na vzájomnú žalobu na základe kompenzačnej námietky sa inak vzťahujú všeobecné ustanovenia o vzájomnej žalobe (pozri výklad pod čl. I). Z povahy veci však vyplýva, že pri kompenzačnej námietke nemôže súd vylúčiť vzájomnú žalobu na samostatné konanie podľa § 147 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylgyfuytiny>> ods. 4 CSP. O vzájomnej žalobe na základe kompenzačnej námietky musí súd vždy rozhodnúť samostatným výrokom. Jeho meritórne rozhodnutie závisí od hmotnoprávneho posúdenia obidvoch nárokov, účinkov ich započítania a dôvodnosti nároku žalovaného v prevyšujúcej časti. Vždy však musí byť osobitne rozhodnuté o pôvodnej žalobe, ktorú súd v prípade zániku záväzkov započítaním zamietne, a o vzájomnej žalobe žalovaného. Vzájomnou žalobou de facto dochádza k spojeniu vecí a súd je povinný obidva uplatnené nároky prejednať v rámci jedného konania.

24. Je pravdou, že podľa § 166 CSP v záujme účelnosti a efektívnosti procesu môže súd vzájomnú žalobu vylúčiť na samostatné konanie, pokiaľ nie sú splnené podmienky na spojenie vecí. Ak teda zákonné podmienky na spojenie vecí splnené sú, súd vzájomnú žalobu na samostatné konanie vylúčiť nemôže. Rovnako nemôže z povahy veci vylúčiť na samostatné konanie vzájomnú žalobu, ktorá je súčasťou kompenzačnej námietky podľa § 147 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylgyfuytiny>> ods. 2 CSP.

25. V prejednávanej veci z hľadiska obsahu písomných i ústnych prejavov žalovaného v konaní je zrejmé, že žalovaný síce žalobou uplatnený nárok popiera, súčasne však uvádza, že si voči žalobou uplatnenej pohľadávkou započítal ním tvrdenú pohľadávku voči žalobcovi. Súd prvej inštancie v tomto smere v odôvodnení napadnutého rozsudku správne konštatuje, že v prípade, že žalovaný tvrdí, že pohľadávka žalobcu zanikla započítaním (odpor žalovaného, ku ktorému sám žalovaný pripojil jednostranný započítací prejav - list zo dňa 29.07.2019) tak sa má za to, že žalovaný považuje žalovanú pohľadávku za spôsobilú, aby voči nej bolo započítané, teda za existujúcu.

26. Súd prvej inštancie v priebehu konania správne vyhodnotil i samotný započítací prejav žalovaného, list zo dňa 29.07.2019, ktorým žalovaný žalobcovi oznámil, že mu vznikol nárok na 1/ zmluvnú pokutu 8 520,- eur a 2/ na náhradu škody 9 087,30 eur a jednostranným právnym úkonom si vo vzťahu k faktúram č. 2019024, 2019054, 2028568, vystavených žalobcom, na sumu spolu 172 765 CZK započítal nárok na náhradu škody vo výške

172 765 CZK; ako i vyjadrenie žalovaného na pojednávaní dňa 16.09.2020, keď podľa zápisnice právny zástupca žalovaného uviedol, že si v tomto konaní voči žalobcovi alternatívne uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu vo výške 8.520,- eur. Vo svetle vyššie uvedených záverov právnej teórie správne konštatoval, že úkon žalovaného spĺňa zákonné kritériá započítania pohľadávky v konaní, avšak keďže ním uplatnená pohľadávka prevyšuje pohľadávku žalobcu, ide o vzájomnú žalobu v zmysle § 147 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylgyfuytiny>> ods. 2 CSP.

27. Podstatné však je, čomu súd prvej inštancie nevenoval dostatočnú pozornosť, že z procesného hľadiska je za vzájomnú žalobu považované iba uplatnenie pohľadávky žalovaného v prevyšujúcej časti, teda nad žalobcom uplatnenú sumu 6 720,- eur s prísl.

Vo zvyšku, teda do úrovne žalobcovej pohľadávky (6720,- eur s prísl.), ide naďalej iba o prostriedok procesnej obrany. Súd prvej inštancie teda nemohol uznesením, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku a ktoré nadobudlo právoplatnosť, č. k. 22Cb/130/2019-137 zo dňa 08.06.2021 vzájomnú žalobu žalovaného, ktorou sa voči žalobcovi domáha zaplata 9 087,30 eur, alternatívne 8 520,- eur, vylúčiť na samostatné konanie, pretože takúto vzájomnú žalobu žalovaný v konaní neuplatnil. Navyše, na samostatné konanie z povahy veci nemohol vylúčiť ani vzájomnú žalobu žalovaného, teda nárok na zaplata 2 367,30 eur s prísl. (9 087,30 eur mínus žalobcom uplatnená suma 6 720,-eur), alternatívne 1 800,- eur s prísl. (8 520,- eur mínus žalobcom uplatnená suma 6 720,-eur), ktorá je neoddeliteľnou súčasťou kompenzačnej námietky.

28. Uznesením č. k. 22Cb/130/2019-137 zo dňa 08.06.2021, právoplatným dňa 15.06.2021, ktorým súd prvej inštancie vzájomnú žalobu žalovaného, ktorou sa voči žalobcovi domáha zaplata 9 087,30 eur, alternatívne 8 520,- eur, vylúčil na samostatné konanie, došlo k porušeniu procesných práv žalovaného a porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a toto uznesenie nemalo byť vydané, pretože vykazuje vadu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ako to namieta žalovaný vo svojom odvolaní.

29. Vzhľadom na uvedené, keď podľa názoru odvolacieho súdu došlo k pochybeniu súdu prvej inštancie vo vzťahu k uzneseniu, ktoré priamo vecne súvisí s napadnutým rozsudkom, v dôsledku čoho došlo k nesprávnemu meritórnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie, je potrebné napadnutý rozsudok i uznesenie, ktoré jeho vyhláseniu predchádzalo, zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/, § 389 ods. 2 CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

30. Na vec nemá vplyv ani skutočnosť, že Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 22Cb/93/2021-10 zo dňa 27.10.2022 podanie žalobcu (tu žalovaný) označené ako vzájomná žaloba o zaplata sumy 9.087,30 eur alternatívne o zaplata sumy 8.520 eur odmietol, keďže týmto uznesením nebola založená prekážka res iudicata.

31. V ďalšom konaní, v ktorom je právny názor odvolacieho súdu pre súd prvej inštancie záväzný podľa § 391 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie vec opätovne prejedná, pričom sa bude zaoberať nielen nárokom žalobcu, ale i nárokom žalovaného, na základe procesných návrhov strán doplní dokazovanie tak, aby získal skutkové zistenia v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (§ 150 ods. 2 CSP), vec opätovne skutkovo i právne posúdi, vysporiada sa komplexne s argumentáciou strán v konaní, a vo veci rozhodne.

32. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania /§ 396 ods. 3 CSP/.

33. Toto uznesenie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od

vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).